

Αριθμός 566

ΟΙ ΠΕΡΙ ΤΡΟΦΙΜΩΝ (ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΑΙ ΠΩΛΗΣΗ) ΝΟΜΟΙ ΤΟΥ 1996 ΕΩΣ 2006

Διάταγμα δυνάμει του άρθρου 28 περί Τροποποίησης Παραρτήματος των περί
Γλυκαντικών Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμών του 2002 και 2005

Επίσημη
Εφημερίδα της
ΕΕ: L 346,
9.12.2006,
σ. 6.

Για σκοπούς εναρμόνισης με την πράξη της Ευρωπαϊκής Κοινότητας με τίτλο «Οδηγία 2006/128/ΕΚ της Επιτροπής της 8ης Δεκεμβρίου 2006 για τροποποίηση και διόρθωση της οδηγίας 95/31/ΕΚ σχετικά με τη θέσπιση ειδικών κριτηρίων καθαρότητας για τα γλυκαντικά που χρησιμοποιούνται στα τρόφιμα»,

54(Ι) του 1996 Ο Υπουργός Υγείας, ασκώντας τις εξουσίες που χορηγούνται σε αυτόν από το άρθρο 28 των περί Τροφίμων (Έλεγχος και Πώληση) Νόμων του 1996 έως 2006 ως έχουν διορθωθεί και με διατάγματα τροποποιηθεί, εκδίδει το ακόλουθο Διάταγμα:

4(Ι) του 2000

122(Ι) του 2000

40(Ι) του 2001

151(Ι) του 2001

159(Ι) του 2001

61(Ι) του 2002

153(Ι) του 2002

20(Ι) του 2003

132(Ι) του 2003

161(Ι) του 2003

67(Ι) του 2004

172(Ι) του 2004

27(Ι) του 2005

163(Ι) του 2006.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Πρώτο (Ι):
29.7.2005
30.9.2005.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο (Ι):
17.1.2003
21.9.2007.

Συνοπτικός
τίτλος.

1. Το παρόν Διάταγμα θα αναφέρεται ως το περί Τροποποίησης Παραρτήματος των περί Γλυκαντικών Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμών, Διάταγμα του 2007.

Επίσημη
Εφημερίδα,
Παράρτημα
Τρίτο (I):
11.2.2002
5.7.2002
26.7.2002
11.4.2003
6.5.2005
15.7.2005.

2.-(1) Στο παρόν Διάταγμα, ο όρος «Κανονισμοί» σημαίνει τους περί Γλυκαντικών Ουσιών στα Τρόφιμα Κανονισμούς του 2002 και 2005, ως έχουν τροποποιηθεί με διατάγματα και διορθωθεί και ως περαιτέρω δυνατό να τροποποιηθούν ή αντικατασταθούν.

(2) Όροι που χρησιμοποιούνται στο παρόν Διάταγμα και δεν ερμηνεύονται διαφορετικά έχουν την έννοια που τους αποδίδουν οι Κανονισμοί.

Τροποποίηση
του Δεύτερου
Παραρτήματος
των Κανονισμών.

3. Το Δεύτερο Παράρτημα των Κανονισμών τροποποιείται ως ακολούθως:

Πίνακας,
Μέρος 1.

(α) με την προσθήκη, στην κατάλληλη αριθμητική σειρά με βάση τους αριθμούς Ε.Κ., του νέου εδαφίου που παρατίθενται στο Μέρος 1 του Πίνακα του παρόντος Διατάγματος αναφορικά με την επιτρεπόμενη γλυκαντική ουσία Ε 968 Ερυθρίτολη:

(β) με την αντικατάσταση των εδαφίων αναφορικά με τις επιτρεπόμενες γλυκαντικές ουσίες Ε 954 Σακχαρίνη και τα μετά Na, K και Ca άλατα αυτής, Ε 955 Σουκραλόζη, Ε 962 Άλας Ασπαρτάμης-Ακετοσουλφάμης, Ε 965 i)-Μαλιτόλη, Ε 965 ii)-Σιρόπι Μαλιτόλης και Ε 966 Λακτιτόλη με τα αντίστοιχα εδάφια τα οποία παρατίθενται στο Μέρος 2 του Πίνακα του παρόντος Διατάγματος.

Πίνακας.
Μέρος 2.

Έναρξη ισχύος
του παρόντος
Διατάγματος.

4. Το παρόν Διάταγμα τίθεται σε ισχύ κατά την 15η Φεβρουαρίου του έτους 2008.

4322

ΠΙΝΑΚΑΣ
(παράγραφος 3)

Μέρος 1

Προσθήκη εδαφίου στο Δεύτερο Παράρτημα των Κανονισμών

«E 968 ΕΡΥΘΡΙΤΟΛΗ

Συνώνυμα	Μεσο-ερυθριτόλη, Τετραϋδροξυβουτάνιο, Ερυθρίτης
Ορισμός	Λαμβάνεται με ζύμωση πηγής υδατανθράκων με τη βοήθεια ασφαλών, οσμόφιλων ζυμομυκήτων, κατάλληλων για τρόφιμα, όπως είναι ο <i>Moniliella pollinis</i> ή ο <i>Trichosporonoides megachilensis</i> , και στη συνέχεια με καθαρισμό και ξήρανση
Χημική ονομασία	1,2,3,4-Βουτανοτετρόλη
Einecs	205-737-3
Χημικός τύπος	$C_4H_{10}O_4$
Μοριακό βάρος	122,12
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα 99 % μετά την ξήρανση
Περιγραφή	Λευκοί, άσμοι, μη υγροσκοπικοί κρύσταλλοι, ανθεκτικοί στη θερμότητα, με γλυκύτητα που ανέρχεται περίπου στο 60-80 % της γλυκύτητας της σακχαρόζης
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Απεριόριστα διαλυτή στο νερό, ελάχιστα διαλυτή στην αιθανόλη, αδιάλυτη στον διαιθυλικό αιθέρα
B. Περιοχή τήξεως	119 °C-123 °C
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	0,2 % κατ' ανώτατο όριο (70 °C, έξι ώρες, σε ξηραντήρα κενού)

Θειική τέφρα	0,1% κατ' ανώτατο όριο
Ανάγοντα σάκχαρα	0,3% κατ' ανώτατο όριο, εκφρασμένο σε D-γλυκόζη
Ριβιτόλη και γλυκερίνη	0,1% κατ' ανώτατο όριο
Μόλυβδος	0,5 mg/kg κατ' ανώτατο όριο»

Αντικατάσταση εδαφίων του Δεύτερου Παραρτήματος των Κανονισμών

«Ε 954-ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ ΚΑΙ ΤΑ ΜΕΤΑ ΝΑΤΡΙΟΥ, ΚΑΛΙΟΥ ΚΑΙ ΑΣΒΕΣΤΙΟΥ ΑΛΑΤΑ ΤΗΣ

I. ΣΑΚΧΑΡΙΝΗ

Ορισμός

Χημική ονομασία	3-οξο-2, 3διυδροβενζο(d)ισοθειαζολο-1, 1-διοξειδιο
Einecs	201-321-0
Χημικός τύπος	C ₇ H ₅ NO ₃ S
Σχετικό μοριακό βάρος	183,18
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε C ₇ H ₅ NO ₃ S 99 % και μέγιστη 101 % σε άνυδρη ουσία

Περιγραφή

Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά, αρωματική οσμή και με γλυκιά γεύση ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερη από τη σακχαρόζη

Ταυτοποίηση

Διαλυτότητα	Πολύ λίγο διαλυτή στο νερό, διαλυτή σε αλκαλικά διαλύματα, λίγο διαλυτή στην αιθανόλη
-------------	---

Καθαρότητα

Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτατο 1 % (105 °C, 2 ώρες)
Περιοχή τήξεως	226 °C έως 230 °C
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,2 % επί ξηρού βάρους

Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ	Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση
ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος	Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες	Καθόλου
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

II. ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΝΑΤΡΙΟ

Συνώνυμα	Σακχαρίνη, άλας νατρίου της σακχαρίνης
Ορισμός	
Χημική ονομασία	ο-Βενζοσουλφιμιδικό νάτριο, άλας νατρίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζισοσουλφοναζόλης, διένυδρο άλας νατρίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο-1,1-διοξειδίου
Einecs	204-886-1
Χημικός τύπος	$C_7H_4NNaO_3S \cdot 2H_2O$
Σχετικό μοριακό βάρος	241,19
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_7H_4NNaO_3S$ 99 % και μέγιστη 101 % σε άνυδρη ουσία

Περιγραφή	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική, εξανθούσα σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνως γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη σε αραιά διαλύματα
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Ευδιάλυτο στο νερό, λίγο διαλυτό στην αιθανόλη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτατο 15 % (120 °C, 4 ώρες)
Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ	Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση
ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος	Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ευκόλως απανθρακούμενες	Καθόλου
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

III. ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΑΣΒΕΣΤΙΟ

Συνώνυμα	Σακχαρίνη, άλας ασβεστίου της σακχαρίνης
Ορισμός	

Χημική ονομασία	ο-Βενζοσουλφιμιδικό ασβέστιο, άλας ασβεστίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζιισοσουλφοναζόλης, ένυδρο (2:7) άλας ασβεστίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο 1,1-διοξειδίου
Einecs	229-349-9
Χημικός τύπος	$C_{14}H_8CaN_2O_6S_2 \cdot 3\frac{1}{2}H_2O$
Σχετικό μοριακό βάρος	467,48
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_{14}H_8CaN_2O_6S_2$ 95 % σε άνυδρη ουσία
Περιγραφή	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνως γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη σε αραιά διαλύματα
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Ευδιάλυτο στο νερό, διαλυτό στην αιθανόλη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 13,5 % (120 °C, 4 ώρες)
Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ	Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση
α-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος	Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες	Καθόλου

Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

IV. ΣΑΚΧΑΡΙΝΙΚΟ ΚΑΛΙΟ

Συνώνυμα	Σακχαρίνη, άλας καλίου της σακχαρίνης
Ορισμός	
Χημική ονομασία	ο-Βενζοσουλφιμιδικό κάλιο, άλας καλίου της 2,3-διυδρο-3-οξοβενζισο-σουλφοναζόλης, μονοένυδρο άλας καλίου του 1,2-βενζισοθειαζολιν-3-ονο 1,1-διοξειδίου
Einecs	
Χημικός τύπος	$C_7H_4KNO_3S \cdot H_2O$
Σχετικό μοριακό βάρος	239,77
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε $C_7H_4KNO_3S$ 99 % και μέγιστη 101 % σε άνυδρη ουσία
Περιγραφή	Λευκοί κρύσταλλοι ή λευκή κρυσταλλική σκόνη, άοσμη ή με ελαφρά οσμή και με εντόνωες γλυκιά γεύση, ακόμη και σε πολύ αραιά διαλύματα. Περίπου 300 έως 500 φορές γλυκύτερο από τη σακχαρόζη
Ταυτοποίηση	
Διαλυτότητα	Καλά διαλυτό στο νερό, λίγο διαλυτό στην αιθανόλη
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτατο 8 % (120 °C, 4 ώρες)

Βενζοϊκό και σαλικυλικό οξύ	Σε 10 ml διαλύματος 1 προς 20, οξινισμένο προηγουμένως με 5 σταγόνες οξικού οξέος, προστίθενται 3 σταγόνες ενός κατά προσέγγιση γραμμομοριακού υδατικού διαλύματος χλωριούχου τρισθενούς σιδήρου. Δεν εμφανίζεται ίζημα ή ιώδης χρώση
ο-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-Τολουολοσουλφοναμίδιο	Το ανώτερο 10 mg/kg επί ξηρού βάρους
ρ-σουλφοναμίδιο του βενζοϊκού οξέος	Το ανώτερο 25 mg/kg επί ξηρού βάρους
Ευκόλως απανθρακούμενες ουσίες	Καθόλου
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Σελήνιο	Το ανώτερο 30 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

E 955-ΣΟΥΚΡΑΛΟΖΗ

Συνώνυμα	4,1',6'- Τριχλωρογαλακτοσουκρόζη
Ορισμός	
Χημική ονομασία	1,6-διχλωρο-1,6 διδεοξυ-β-D-φρουκτοφουρανοζυλο-4-χλωρο-4-δεοξυ-α- D-γαλακτοπιρανοζιτης
Einecs	259-952-2
Χημικός τύπος	C ₁₂ H ₁₉ Cl ₃ O ₈
Μοριακό βάρος	397,64
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε C ₁₂ H ₁₉ Cl ₃ O ₈ 98 % και μέγιστη 102 %, υπολογιζόμενη σε άνυδρη ουσία
Περιγραφή	Λευκή έως υπόλευκη, σχεδόν άοσμη κρυσταλλική σκόνη

Ταυτοποίηση

A. Διαλυτότητα	Ευδιάλυτη στο νερό, τη μεθανόλη και την αιθανόλη Ελαφρώς διαλυτή στο οξικό αιθυλεστέρα
B. Υπέρυθρη απορρόφηση	Το φάσμα υπέρυθρου της διασποράς του δείγματος σε βρωμιούχο κάλιο δείχνει σχετικά μέγιστα σε παρόμοιους αριθμούς κυμάτων με εκείνα του φάσματος αναφοράς που λαμβάνεται με τη χρήση ενός προτύπου αναφοράς της σουκραλόζης
Γ. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας	Η κύρια κηλίδα στο διάλυμα δοκιμής έχει την ίδια τιμή Rf με εκείνη της κύριας κηλίδας του πρότυπου διαλύματος A που χρησιμοποιείται ως αναφορά στη δοκιμή για άλλους χλωριωμένους δισακχαρίτες. Αυτό το πρότυπο διάλυμα παράγεται με τη διάλυση 1,0 gr ενός προτύπου αναφοράς της σουκραλόζης σε 10 ml μεθανόλης
Δ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = + 84,0^\circ$ έως $+ 87,5^\circ$ υπολογιζόμενη σε άνυδρη ουσία (υδατικό διάλυμα 10 % κ.β.)

Καθαρότητα

Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 2,0 % (μέθοδος Karl Fischer)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,7 %
Άλλοι χλωριωμένοι δισακχαρίτες	Το ανώτερο 0,5 %
Χλωριωμένοι μονοσακχαρίτες	Το ανώτερο 0,1 %
Οξειδιο τριφαινυλοφωσφίνης	Το ανώτερο 150 mg/kg
Μεθανόλη	Το ανώτερο 0,1 %
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg

Ε 962-ΑΛΑΣ ΑΣΠΑΡΤΑΜΗΣ-ΑΚΕΤΟΣΟΥΛΦΑΜΗΣ

Συνώνυμα	Ασπαρτάμη-ακετοσουλφάμη, Άλας ασπαρτάμης-ακετοσουλφάμης
Ορισμός	Το άλας παρασκευάζεται με τη θέρμανση ενός διαλύματος 2 προς 1 περίπου (βάρους/βάρους) ασπαρτάμης και του μετά καλίου άλατος της ακετοσουλφάμης με όξινο pH μέχρι να σχηματιστεί κρυστάλλωση. Το κάλιο και η υγρασία εκδιώκονται. Το προϊόν είναι πιο σταθερό από την ασπαρτάμη μόνη της.
Χημική ονομασία	Άλας του 6-μεθυλ-1,2,3-οξαθειαζιν-4(3H)-ονο-2,2-διοξειδίου του L-φαινυλαλανυλ-2-μεθυλ- L-α-ασπαρτικού οξέος
Χημικός τύπος	$C_{18}H_{23}O_9N_3S$
Μοριακό βάρος	457,46
Δοκιμασία	63,0 % έως 66,0 % ασπαρτάμη (ξηρή βάση) και 34,0 % έως 37 % ακετοσουλφάμη (όξινη μορφή σε ξηρή βάση)
Περιγραφή	Λευκή, άοσμη, κρυσταλλική σκόνη
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Λίγο διαλυτό στο νερό, πολύ λίγο διαλυτό στην αιθανόλη
B. Διαπεροτότητα	Η διαπεροτότητα διαλύματος 1 % σε νερό, προσδιοριζόμενη σε κυψελίδα 1 cm στα 430 nm με κατάλληλο φασματοφωτόμετρο με νερό ως διάλυμα αναφοράς, είναι κατ' ελάχιστο 0,95 ισοδύναμη με απορρόφηση 0,022 περίπου κατ' ανώτατο όριο
Γ. Ειδική στροφική ικανότητα	$[\alpha]_D^{20} = + 14,5^\circ$ έως $+ 16,5^\circ$ Προσδιορίζεται σε συγκέντρωση 6,2 g σε 100 ml μυρμηκικό οξύ (15N) εντός 30 λεπτών από την παρασκευή του διαλύματος. Η υπολογιζόμενη ειδική στροφική ικανότητα διαιρείται διά 0,646 για να αντισταθμιστεί η περιεκτικότητα σε ασπαρτάμη του άλατος ασπαρτάμης-ακετοσουλφάμης
Καθαρότητα	
Απώλεια κατά την ξήρανση	Το ανώτερο 0,5 % (105°C, 4 ώρες)

5-βενζυλο-3,6-διοξο-2-πιπεραζινοξικό οξύ

Το ανώτερο 0,5 %

Μόλυβδος

Το ανώτερο 1 mg/kg

E 965 (i)-ΜΑΛΤΙΤΟΛΗ**Συνώνυμα**

D-Μαλιτιτόλη, υδρογονωμένη μαλτόζη

Ορισμός

Χημική ονομασία

(α)-D-γλυκοπιρανοζυλο-1,4 D-γλυκικόλη

Eīnecs

209-567-0

Χημικός τύπος

C₁₂H₂₄O₁₁

Σχετικό μοριακό βάρος

344,31

Δοκιμασία

Ελάχιστη περιεκτικότητα σε D-μαλιτιτόλη

C₁₂H₂₄O₁₁ 98 % σε άνυδρη ουσία**Περιγραφή**

Λευκή κρυσταλλική σκόνη με γλυκιά γεύση

Ταυτοποίηση

Α. Διαλυτότητα

Ευδιάλυτη στο νερό, ελαφρώς διαλυτή στην αιθανόλη

Β. Περιοχή τήξεως

148 °C έως 151 °C

Γ. Ειδική στροφική ικανότητα

[α]_D²⁰ = + 105,5° έως +108,5° (διάλυμα 5 % κ.β.)**Καθαρότητα**

Νερό

Το ανώτερο 1 % (μέθοδος Karl Fischer)

Θεική τέφρα

Το ανώτερο 0,1 % επί ξηρού βάρους

Ανάγοντα σάκχαρα

Το ανώτερο 0,1 % εκφρασμένο σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους

Χλωριούχα	Το ανώτερο 50 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους

E 965 (ii) ΣΙΡΟΠΙ ΜΑΛΤΙΤΟΛΗΣ

Συνώνυμα	Υδρογονωμένο σιρόπι γλυκόζης υψηλής περιεκτικότητας σε μαλτόζη, υδρογονωμένο σιρόπι γλυκόζης
Ορισμός	Μείγμα αποτελούμενο κυρίως από μαλτιτόλη με σορβιτόλη και υδρογονωμένους ολιγο-και πολυσακχαρίτες. Παρασκευάζεται με καταλυτική υδρογόνωση σιροπίου γλυκόζης υψηλής περιεκτικότητας σε μαλτόζη ή με υδρογόνωση των επιμέρους συστατικών του και ανάμειξη. Το προϊόν διατίθεται στο εμπόριο τόσο υπό μορφή σιροπίου όσο και ως στερεό προϊόν
Δοκιμασία	Ελάχιστη περιεκτικότητα σε ολικούς υδρογονωμένους σακχαρίτες 99 % σε άνυδρη ουσία και ελάχιστη περιεκτικότητα σε μαλτιτόλη 50 % σε άνυδρη ουσία
Περιγραφή	Άχρωμα και άοσμα, διαυγή ιξώδη υγρά ή λευκές κρυσταλλικές μάζες
Ταυτοποίηση	
A. Διαλυτότητα	Πολύ καλά διαλυτό στο νερό, πολύ λίγο διαλυτό στην αιθανόλη
B. Χρωματογραφία λεπτής στιβάδας	Ικανοποιεί τη δοκιμή
Καθαρότητα	
Περιεκτικότητα σε νερό	Το ανώτερο 31 % (μέθοδος Karl Fischer)

4334

Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0,3 % (εκφρασμένα σε γλυκόζη)
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1 %
Χλωριούχα	Το ανώτερο 50 mg/kg
Θειικά	Το ανώτερο 100 mg/kg
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg

E 966-ΛΑΚΤΙΤΟΛΗ

Συνώνυμα

Λακτίτης, λακτοζιτόλη, λακτοβιοσίτης

Ορισμός

Χημική ονομασία 4-O-β-D-γαλακτοπυρανοζυλο- D-γλυκίτολη

Είπεcs 209-566-5

Χημικός τύπος $C_{12}H_{24}O_{11}$

Σχετικό μοριακό βάρος 344,32

Δοκιμασία Ελάχιστη περιεκτικότητα σε λακτιτόλη 95 % επί ξηρού βάρους

Περιγραφή

Κρυσταλλικές σκόνες ή άχρωμα διαλύματα με γλυκιά γεύση. Οι κρυσταλλικές σκόνες ευρίσκονται σε άνυδρη, μονοένυδρη και διένυδρη μορφή

Ταυτοποίηση

A. Διαλυτότητα Πολύ καλά διαλυτή στο νερό

B. Ειδική στροφική ικανότητα $[\alpha]_D^{20} = + 13^\circ$ έως $+16^\circ$ υπολογιζόμενη σε άνυδρη ουσία (υδατικό διάλυμα 10 % κ.β.)

Καθαρότητα

Περιεκτικότητα σε νερό	Κρυσταλλικά προϊόντα το ανώτερο 10,5 % (μέθοδος Karl Fischer)
Άλλες πολυόλες	Το ανώτερο 2,5 % σε άνυδρη ουσία
Ανάγοντα σάκχαρα	Το ανώτερο 0.2 % εκφρασμένα σε γλυκόζη επί ξηρού βάρους
Χλωριούχα	Το ανώτερο 100 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειικά	Το ανώτερο 200 mg/kg επί ξηρού βάρους
Θειική τέφρα	Το ανώτερο 0,1% επί ξηρού βάρους
Νικέλιο	Το ανώτερο 2 mg/kg επί ξηρού βάρους
Αρσενικό	Το ανώτερο 3 mg/kg επί ξηρού βάρους
Μόλυβδος	Το ανώτερο 1 mg/kg επί ξηρού βάρους».

Έγινε στις 4 Δεκεμβρίου 2007

Κώστας Καδής
Υπουργός Υγείας